

[Henry Christensen.]

undervisningsminister og et flertal i tinget ikke vil gå ind på at forhandle med de polyteknisk studerende om en låneordning i overensstemmelse med det, vi har drøftet tidligere. Derfor er det naturligvis ingen rigtig fremstilling, når den højtærede undervisningsminister giver udtryk for, at de polyteknisk studerende ikke stadig ønsker lån, såfremt man vil gå ind for en ordning i denne retning.

Når den højtærede minister siger, at det ville være at give dem særlige fordele, er jeg ikke enig med den højtærede minister. Jeg synes, det er at give alle andre fordele, når man bestemmer, at de absolut skal have legater. Hvis de polyteknisk studerende giver afkald på legater, bliver der så meget des større legater til rådighed til andre, under forudsætning af at staten kan klare et vist beløb. Den fordel, der bliver tilbage for de polyteknisk studerende er alene, at de siger: vel, vi giver afkald på at få en del af fonden som legat, vi betaler pengene tilbage. Det kan da hele samfundet være interesseret i, både staten, de øvrige studerende og også de polyteknisk studerende.

Jeg synes derfor, at den højtærede undervisningsminister skulle vise sin beredvillighed — og han har derved mulighed for at komme til at praktisere det samarbejdende folkestyre — ved at give tilsagn om at gå ind i realitetsforhandlinger på dette grundlag.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg har allerede sagt til det ærede medlem, at en ordning som den ønskede, der begunstiger den enkelte studiegruppe, som i højere grad end andre er i stand til at tilbagebetale lån, ville jeg anse for uheldig.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Jeg vil gerne sige til den højtærede minister, at i jo højere grad en gruppe af studerende ved at tilbagebetale den hjælp, de har fået fra det offentlige, klarer deres uddannelse selv, jo lettere bliver det at give en tilsvarende uddannelse til andre samfundsgrupper. Kan den højtærede minister slet ikke erkende noget i den retning?

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget uden for betænkningen af *Petra Petersen m. fl.* (se sp. 4766) *forkastedes* med 118 stemmer mod 6.

Ændringsforslaget i betænkningen *forkastedes* med 86 stemmer mod 42.

Lovforslagets §§ 1-3 og dets overgang til tredje behandling *vedtoges* uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsovg. (Vedrørende den offentlige skolebespisning) [af Foged m. fl.].

(Første behandling findes i tidenden sp. 946, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 839).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *Aksel Larsen:*

Til § 1.

Den foreslåede ændring vedrørende lovens § 288 udgår.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Kaj Andresen: Efter at udvalget har drøftet venstres og de konservatives lovforslag og fået besvarelser på en række spørgsmål, som var stillet ministeren, har den højtærede socialminister stillet to ændringsforslag, som mit parti kan stemme for.

Det første ændringsforslag går ud på, at forslaget til en ny affattelse af § 287 udgår. Ved første behandling gjorde jeg

[Kaj Andresen.]

opmærksom på, at vi ikke kunne medvirke til en formulering, hvorefter man satte socialt skel mellem børnene ved at tale om børn af mindrebemidlede forældre. Vi er tilfreds med, at en sådan opdeling udgår ved socialministerens ændringsforslag. I stedet for foreslås en ændring i lovens § 286, således at den i modsætning til, hvad der er gældende i dag, giver kommunerne ret til at udvide bespisning og mælkeydelse til 8. og 9. klasse. Selv om kommunerne selv skal afholde udgifterne hertil, er det rimeligt og praktisk, at også børnene i de nævnte klasser kan få del i bespisningen.

Efter ændringsforslag nr. 2 erstattes det af venstre og de konservative stillede forslag om, at al statsrefusion bortfalder, med en bestemmelse om, at staten yder et tilskud på $\frac{1}{3}$ af udgifterne til mælk og vitamintilskud til skolens 7 første klasser i hele skoleåret.

Det er ikke med nogen større begejstring, jeg anbefaler de stillede ændringsforslag om en reduktion af statens tilskud. Jeg er stadig af den overbevisning, at en vel tilrettelagt skolebespisning med rigtig sammensat kost er af så stor ernæringsmæssig betydning, at det var rimeligt, om staten medvirkede hertil, men på baggrund af den meget delte opfattelse af skolebespisningens betydning og de stærke ønsker om en besparelse for staten kan vi medvirke til den af ministeren foreslåede ændring, hvor der dog bevares statstilskud til den meget vigtige mælke- og vitaminydelse. Forhåbentlig vil de kommuner, der har gennemført en virkelig rationel bespisning, fortsætte hermed, selv om statstilskuddet bortfalder.

Forslaget fra ministeren blev stillet for at imødekomme ønsket om besparelser, idet det efter foretagne beregninger vil reducere statens udgifter fra de nuværende ca. 4 mill. kr. årlig til $2\frac{1}{2}$ - $2\frac{3}{4}$ mill. kr. årlig. Denne imødekommenhed har imidlertid ikke mødt nogen form for velvilje fra venstre og de konservative; man opretholder det oprindelige forslag uændret; ikke engang den sociale opdeling i § 287 har man villet opgive, til trods for at den mødte almindelig modstand fra alle andre partier ved første behandling. Heller ikke forslaget om at give kommunerne ret til bespisning

af 8. og 9. klasserne vil man gå ind for, selv om regeringspartierne her følger ønsket om, at kommunerne selv skal betale. Forslaget om den reducerede statsrefusion afviser man helt.

Alt i alt er der ikke vist megen vilje til forhandling. Oppositionspartierne opretholder helt deres oprindelige forslag, og det kan vi ikke stemme for.

Jeg skal også anbefale at stemme imod det af det ærede medlem hr. Aksel Larsen stillede ændringsforslag om bortfald af den foreslåede ændring vedrørende § 288. Ministerens ændringsforslag herom går jo netop ud på at erstatte denne paragraf med en paragraf, hvorefter der gives udvidet adgang til skolebespisning.

Jeg skal i øvrigt anbefale de af ministeren stillede ændringsforslag.

Foged: Om de ændringsforslag, der er stillet af socialministeren og tiltrådt af et flertal i udvalget, vil jeg bemærke, at ændringsforslag nr. 1 om at udvide tildelingen af mælk og vitamintilskud til også at gælde 8. og 9. klasse kan vi stort set tiltræde. Vi har ikke noget imod en sådan ordning, når den holdes inden for rammer, som kommunen selv afstikker, vel at mærke under forudsætning af, at kommunen selv betaler. Jeg kan derfor vedrørende dette ændringsforslag sige, at vi ikke vil stemme imod det, men vi ønsker heller ikke at stemme for det, fordi man opretholder den ordning, at en del af det, der ydes i det hele taget, skal betales af staten.

Ved ændringsforslag nr. 2 opretholdes et tilskud på $\frac{1}{3}$ af udgifterne til mælk og vitamintilskud. Vi får altså ikke den afvikling af statens tilskud, som vi ønsker, og dette ændringsforslag vil vi derfor stemme imod, idet det netop her direkte er staten, der skal betale en vis part af de fordele, en kommune sådan set alene nyder godt af.

Ser man på de oplysninger, vi har fået i udvalget, er det ganske interessant at se, hvordan disse egentlig er en bekræftelse på de formodninger, venstre og de konservative havde vedrørende skolebespisningen, og på, hvordan den i øjeblikket opfattes af befolkningen. Jeg vil gerne have lov til at komme med nogle ganske få citater fra de forskellige besvarelser, som er kommet

[Foged.]

til udvalget. I en tabel, der omfatter antallet af børn, som deltager i skolebespisningen, står der:

„Som tabellen viser, har antallet af børn, der har deltaget i skolebespisningen, været svagt faldende.“

Det er også vor opfattelse. Vi fandt, at den var i nogen grad under afvikling, og under hensyn til antallet af børn var der nogle steder et ret stort fald. I denne forbindelse vil vi gerne gøre opmærksom på, at det er oplyst over for os, at kun en eneste landkommune har gjort brug af loven, og derfor er det en ordning, der kun omfatter større bymæssige bebyggelser og hovedstadsområdet.

I andet materiale får vi oplyst,

„at tendensen til omlægning af bespisningsformen til mælk alene er fortsat fra 1958-59 til indeværende bespisningsperiode.“

Man går altså bort fra skolebespisning og mere og mere over til ydelse af mælk, eventuelt med vitamintilskud.

I en af besvarelserne hedder det:

„Tabellen viser endvidere, at ca. 60 pct. af samtlige portioner skolebespisning er uddelt inden for hovedstadsområdet.“

Det er et bevis på, at vor opfattelse af, at det var hovedstaden, der tog langt den største part af beløbene, var rigtig. Vi må derfor i særlig grad anse det for et hovedstads- og storbyproblem, som disse områder selv må betale for løsningen af.

Så har der været nogle besvarelser fra bl. a. sundhedsstyrelsen, som skriver,

„at det vil være helt umuligt at sætte sundhedstilstanden hos børnene i direkte relation til skolebespisningen.“

Videre svarer sundhedsstyrelsen:

„Sundhedsstyrelsen er af den opfattelse, at det ikke vil være muligt på basis af de foreliggende statistiske indberetninger fra skolelærerne at udtrække oplysninger, som afgørende kan bevise skolebespisningens betydning for børnenes sundhedstilstand.“

Den danske Købstadforening skriver i sin besvarelse, at den indgående har drøftet spørgsmålet, men at den står delt med hensyn til besvarelsen. Bestyrelsen ser sig herefter ikke i stand til at udtale sig om spørgsmålet.

De samvirkende Sognerådsforeninger i Danmark svarer,

„at den offentlige skolebespisning spiller en så lille rolle i sognekommunerne, at spørgsmålet ikke har praktisk betydning for De samvirkende Sognerådsforeninger.“

Altså hele materialet konkluderer derhen, at skolebespisningen er under afvikling, og vi har derfor fundet det rimeligt, at kommunerne selv betaler de udgifter, de hermed påfører borgerne. Vi kan derfor ikke tiltræde de foreliggende ændringsforslag, selv om man nu går så langt, at 1 mill. kr. af statens ydelse bliver afviklet. Tilbage bliver alligevel en ydelse fra statens side på 2,5-2,7 mill. kr., og også dette beløb ønsker vi afviklet.

Til slut skal jeg kun sige, at det ændringsforslag, der er stillet af det ærede medlem hr. Aksel Larsen, kan vi ikke tiltræde.

Asgar Jensen: Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Kaj Andresen sagde, at de ændringsforslag, der er stillet, må fortolkes som imødekommenhed over for vore synspunkter — spørgsmålet er bare, om man er imødekommende nok — og dette må sige os, at vi har været inde på en rigtig tankegang, som regeringen og flertallet i princippet har kunnet følge et stykke vej. Vi synes bare, at man skulle have taget skridtet fuldt ud, når man nu var inde på denne linje.

Ændringsforslag nr. 1, hvorefter forslaget til en ny affattelse af forsyngslovens § 287 udgår og der i stedet foretages en ændring i § 286, går i realiteten ud på, at de børn, der henvises til skolebespisning som underernærede, skal kommunen sørge for i alle tilfælde, også i de tilfælde, hvor forældrene selv har råd dertil. Der kan vel

[Asger Jensen.]

nok rejser nogen tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at komme ind på det princip, at det offentlige alligevel skal betale. Dernæst udvider man kommunernes selvbestemmelsesret til at tage også 8. og 9. klasse med. Det første punkt er ikke noget kardinalpunkt for os, og hvad angår det andet punkt, der altså drejer sig om kommunernes selvbestemmelsesret, har vi principielt intet imod at overlade til kommunerne selv at afgøre, hvordan de ønsker at gennemføre tingene. Derfor vil vi heller ikke stemme imod ændringsforslag nr. 1, men vil undlade at stemme.

Ændringsforslag nr. 2 betegner vel en forbedring i forhold til den bestående ordning, men er en forringelse i forhold til vort forslag; derfor ønsker vi at stemme imod dette ændringsforslag. Vi vil ligeledes stemme imod det af det ærede medlem hr. Aksel Larsen stillede ændringsforslag.

Helge Larsen: Jeg skal anbefale at stemme for det af den højtærede socialminister stillede ændringsforslag, hvorefter den af venstre og de konservative foreslåede ændring af § 287 udgår, så at man undgår at få indført et socialt skel i lovgivningen. Jeg skal endvidere anbefale at stemme for det andet af socialministeren stillede ændringsforslag. I realiteten betyder ændringsforslagene, at kommunernes ret til at arrangere skolebespisingen er den samme som hidtil, altså med den udvidelse, der er en konsekvens af den ny skolelov, at man kan tage 8. og 9. hovedskoleklasse med, men der sker den ændring, at med hensyn til den egentlige bespising, til maden, ydes der ikke længere statsrefusion med en tredjedel; derimod gives der stadig statsrefusion med en tredjedel for ydelserne til mælk og vitamintilskud i vintermånederne. Det finder jeg rigtigt. Det er ernæringsmæssigt værdifuldt, og det vil være af værdi også i anden forbindelse, at man lærer børnene at drikke mælk.

Jeg skal anbefale at stemme imod det ærede medlem hr. Aksel Larsens ændringsforslag.

Sandau: Da retsforbundets ordfører, det ærede medlem hr. Gøting, ikke er til stede, skal jeg på gruppens vegne anbefale social-

ministerens ændringsforslag, som er tiltrådt af udvalgets flertal. Vi har i princippet altid været modstandere af skolebespisingen, men den har i mange år været praktiseret med refusion fra staten, og vi mener, der skal en vis overgangstid til. Derfor kan vi gå med til en refusion på en tredjedel af ydelserne til mælk og vitamintilskud.

Vi vil også anbefale at stemme imod det ærede medlem hr. Aksel Larsens ændringsforslag.

Petra Petersen: Da venstre og de konservative fremsatte deres forslag om helt at afvikle skolebespisingen ved ikke længere at give kommunerne refusion, men lade dem selv betale, hvis de ønskede at bibeholde skolebespisingen, opfordrede vi kommunister til at afvise forslaget, og også i dag afviser vi det forslag, oppositionen havde fremsat. Vi havde dog den tro, at regeringspartierne eller i det mindste socialdemokratiet og de radikale ikke ønskede at være medvirkende ved nogen nedskæring af skolebespisingen. Nu skal vi imidlertid i dag tage stilling til regeringspartiernes ændringsforslag, der, omend der er enkelte lyspunkter deri, dog absolut betyder en forringelse. Foranstaltninger, der drog de fattigste frem, har for os altid været utiltalende, men mest utiltalende bliver det, når det drejer sig om børn. En skolebespising, der tager ren social stilling, har ingen rigtig betydning og vil heller ikke få nogen betydning.

Det foreslås nu i dag, at hvis kommunerne selv vil betale, hvad det koster, kan der gives en skolebespising, ellers ingen, jo, hvis man er fattig og underernæret o. s. v., kan man vel få mad. Jeg kan ikke lade være at tænke på min egen skoletid, selv om det nu snart er mange år siden, hvor man, når skoletiden ophørte, samlede madpakkerne, der lå under bordene, dem, som gårdmandsbørnene lod ligge, der var både lammekød og rullepølse på maden, de blev samlet sammen, og dem fik de fattigste i skolen. Det er noget af det samme, man er ved igen. Jeg vil tro, at langt de fleste forældre hellere selv vil sulte end lade deres børn deltage i en skolebespising, hvor det er de fattigste, der skal have mad, for vel er det rigtigt, at der stadig findes

[Petra Petersen.]

mange børnerige familier, for hvem skolebespisningen også er af social betydning, men der er noget, som er meget vigtigere, og som vi tidligere har været enige med socialdemokraterne om, nemlig at skolebespisningen foruden det rent sociale også har andre opgaver, der er meget vigtige.

Derfor forstår jeg ikke rigtig det ærede medlem hr. Kaj Andresen, der tydeligt sagde her, at det var imod socialdemokratiets opfattelse, i hvert fald mod det ærede medlems synspunkt, at han skulle anbefale disse ændringsforslag, og det ærede medlem beklagede, at oppositionen ikke ville bøje sig i hvert fald mod socialdemokratiet. Når man ikke kan finde nogen forståelse hos oppositionen, kan jeg ikke forstå, at regeringen alligevel kommer med ændringsforslag som disse. Nu har socialdemokratiet forladt en del af sine principper. Jeg ved ikke, hvor mange kommuner der efter dette vil fortsætte en skolebespisning, det må tiden vise, men jeg vil gerne understrege, at det rent familiepolitiske, det ernæringsmæssige og det opdragende vil glide ud af lovgivningen her, hvilket vi meget beklager. Her er vi som på så mange andre områder gået baglæns, hvor andre går frem.

Regeringspartierne foreslår altså, at bespisningen, hvis der bliver nogen, ikke alene som hidtil skal omfatte skolens 7 klasser, men også 8. og 9. klasse, dog ikke realklasserne. Dette ændringsforslag kan vi stemme for, men vi kan ikke stemme for ændringsforslaget vedrørende § 288, der, som det ærede medlem hr. Kaj Andresen sagde, vel er en forbedring og ganske vist giver refusion til mælk og vitamintilskud for skolens 7 første klasser — her skal 8. og 9. klasse altså ikke være med — men vi vil stemme imod det, fordi vi ønsker at opretholde den gældende lov, som giver refusion til selve bespisningen. Vi har ikke stillet noget ændringsforslag, det mener vi er ganske omsonst, idet vi vil stemme imod ændringsforslag nr. 2 vedrørende § 288, og hvis dette ændringsforslag bliver forkastet, vil jo de nugældende bestemmelser blive stående.

Aksel Larsen: Jeg mener i høj grad, det er nødvendigt at stille ændringsforslag, når lovforslaget, som det er fremsat af venstre

og de konservative, er mere end utilfredsstillende og socialt uretfærdigt, og når de ændringsforslag, der fremkommer fra socialministeren, og som er tiltrådt af regeringspartierne, i hvert fald vil betyde et stort socialt tilbageskridt, selv om de måske ikke er så slemme som venstres og de konservatives lovforslag.

Jeg tror, det ærede medlem hr. Kaj Andresen har misforstået mit ændringsforslag, men det kan også være mig, der har misforstået det ærede medlems bemærkning om det. Det forekom mig, at det ærede medlem sagde, at han ikke kunne stemme for mit ændringsforslag om, at lovens § 288 skal udgå. Det har jeg slet ikke foreslået. Jeg har foreslået, at den foreslåede ændring vedrørende § 288 skal udgå. Det er noget helt andet.

Jeg kan tiltræde det første af socialministerens ændringsforslag om, at forslaget om en ny affattelse af § 287 udgår, og at der i stedet for indsættes visse ændringer i § 286; men jeg kan ikke tiltræde ændringsforslag nr. 2, der med den ændrede affattelse af § 288 betyder, at kommunerne ikke får refusion for eventuel skolebespisning, men kun kan få refusion for $\frac{1}{3}$ af deres udgifter i henhold til § 286 til mælk og vitamintilskud til børn fra skolernes 7 første klasser.

Jeg forstår ikke, hvorfor man, hvis man endelig vil skære ned, skal gøre det så brutalt, at det ærede medlem hr. Asger Jensen kan sige, at de konservative kan rose regeringspartierne og socialministeren, og erklære, at det er en forbedring af den gældende lov. Jeg forstår ikke, hvorfor man skal skære i den grad ned, at man fremtidig kun vil refundere $\frac{1}{3}$ af udgifterne til mælk. Jeg formoder, at de fleste steder, hvor man endnu giver eller fremtidig vil give mælk, bliver der tale om $\frac{1}{4}$ l pr. barn. Det koster en snes øre, og heraf vil man så refundere en tredjedel. Jeg ved ikke, hvad vitaminpillerne kan beløbe sig til, men der bliver ikke tale om så forfærdelig megen refusion fra staten og fra den fælleskommunale udligningsfond.

Hidtil har man refunderet en tredjedel af kommunernes udgifter til såvel skolebespisning som mælk, og man har oven i købet fikseret det sådan, at den højeste refusion, der kunne ydes, var 65 øre pr. måltid mad og 20 øre pr. mælkeydelse.

[Aksel Larsen.]

Jeg synes, at man dog i det mindste kunne være så betænksom, at man var villig til at refundere de 20 øre pr. mælkeydelse og ikke skære det ned til en tredjedel af udgifterne til mælk og vitamintilskud. Jeg synes også, man kunne give refusion ikke blot til de 7 første klasser, men til alle klasser dér, hvor man giver kommunalbestyrelsen ret til at anordne skolebespisning.

Men selv om jeg har villet sige dette, må jeg henstille til den højtærede socialminister og til regeringspartierne at benytte tiden mellem anden og tredje behandling til at overveje det ændringsforslag, de her har stillet og vel nok får vedtaget, og henstille til overvejelse at forbedre det i hvert fald i den retning, jeg har sagt.

Jeg må altså understrege, at jeg kan ikke stemme for ændringsforslaget, som det foreligger. Jeg ville ønske, at regeringspartierne og den højtærede socialminister var kommet med et ganske kortfattet ændringsforslag under nr. 2 sålydende: forslag til ny § 288 udgår. Så havde vi haft loven i den hidtidige affattelse, kun med den forbedring, at i stedet for skolernes 7 første klasser var der kommet til at stå skolernes 9 klasser. Og det havde i hvert fald været ganske godt.

Det ærede medlem hr. Kaj Andresen udtalte håbet om, at de kommuner, der har fornuftigt organiseret skolebespisning, vil fortsætte dermed, selv om der nu ikke ydes refusion for skolemaden. Det håb har jeg naturligvis også, men jeg er alvorlig bange for, at en del kommuner vil mene, at når de ikke mere kan få denne refusion på indtil 65 øre pr. måltid mad, har de ikke råd til at opretholde bespisningen, og jeg kan ikke forstå, hvorfor regeringspartierne på dette punkt har fundet det rimeligt eller nødvendigt at imødekomme venstres og de konservatives fælleserklæring af 4. oktober.

Jeg anbefaler, at man stemmer for det af mig stillede ændringsforslag.

Socialministeren (Bomholt): Af udvalgets arbejde er der fremgået en løsning, som har kunnet samle flertallet. Det kan opfattes som et plus ved det foreliggende lovforslag, at staten fortsat yder tilskud for dermed at

markere en opgave af værdifuld karakter, at dette tilskud ydes på et klart, ensartet grundlag; og at kommunen fremefter kan yde mælk også i de afsluttende folkeskoleklasser og gøre det hele året. Lovforslaget indebærer ikke en forkastelse af de skolebespisningsformer, som er videregående; den enkelte kommune må her også fremover handle efter bedste overbevisning. Der ligger ikke i den mindre refusion et ønske om at standse den lokale skolebespisning, som ikke følger denne lovgivnings normer — det fremgik, så vidt jeg forstod, også af det ærede medlem hr. Fogeds bemærkninger. Argumentet er jo, at disse skolebespisninger er uensartede og spredte, så at udgifterne i højere grad må bæres af de interesserede kommuner, et argument, om hvis værdi der kan være forskellige meninger.

Jeg må i erkendelse af den meningsbrydning, der findes i tinget, anse de nu stillede ændringsforslag for at indeholde det maksimum, der er opnåeligt for de hjem, der gerne ser skolebespisningen opretholdt. Den økonomiske besparelse er, som det er sagt, relativt beskedent. Vil man spare 800 mill. kr. og man starter med 1 mill. kr., ja, så er der 799 mill. kr. tilbage, og det vil vel i denne relation næppe blive glemt, at det første konkrete besparelsesforslag, der blev fremsat, havde adresse til børnenes verden.

Foged: Jeg må ganske kort bemærke til den højtærede socialminister, at en besparelse på 800 mill. kr. har vi aldrig givet udtryk for at ville nå frem til. Vi har udtrykt ønske om en besparelse på 400 mill. kr., og vi har fremsat forslag, der i nogen grad udfylder hele det besparelsesområde, som vi lagde op til den 4. oktober.

I anledning af det ærede medlem hr. Helge Larsens udtalelse om, at vi stadig væk tilgodeså et socialt skel, vil jeg ikke undlade at sige, at det er dog oplysninger, vi har fået bl. a. fra en socialdemokratisk styret kommune, som for øvrigt ikke er socialministeren ukendt, det er Silkeborg, og der gives dér smørrebrød til børn, hvis forældrene har indtægter under en vis grænse. Det kunne tyde på, at i socialdemokratisk styrede kommuner er man ikke fremmed for visse kriterier, som kan være rimelige i så henseende.

Petra Petersen: Jeg vil gerne sige til den højtærede socialminister, at det kan da ikke være et plus, at man nu kun vil give refusion til mælk og til vitaminer, selv om man udstrækker adgangen til at få mælk og vitaminer til hele året og også tager 8. og 9. klasse med, når man samtidig tager det tilskud, man hidtil har givet kommunerne til almindelig skolebespisning, altså til frokost, fra dem. Efter mit regnestykke kan det absolut ikke være et plus, men må være et minus. Ministeren må erkende, at langt de fleste kommuner vil afskrive skolebespisningen. Det er vel sådan, at mange af de love, der vedtages i tinget, i alt fald mange sociale love, i højeste grad lader kommunerne bære byrderne. Kommunalfolkene kan tale med om det. Hvis man overlader kommunerne at betale skolebespisningen, er det ensbetydende med, at der ikke bliver mange kommuner tilbage, der gennemfører en skolebespisning. Så kan man gå tilbage til det, jeg sagde før, at de fattigste, de, der ikke kan få mad hjemme, kan få frokost på skolen.

Socialministeren (Bomholt): Jeg tror ikke, at det foreliggende forslag vil medføre, at skolebespisningen bliver afskrevet, hvor den er udmærket indrettet, endda forbilledligt indrettet, som f. eks. i Århus kommune. Hvorfor skulle man ikke opretholde den?

Det er svært — det vil jeg sige til det ærede medlem hr. Foged — at følge farten i nedskrivningen af besparellesmillionerne, men naturligvis, nu er målet 400 millioner, 1 million er vundet, og jeg kan vel sige: til lykke med starten!

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1 i betænkningen vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslaget uden for betænkningen af *Aksel Larsen* (se sp. 4790) forkastedes med 107 stemmer mod 6.

Ændringsforslag nr. 2 i betænkningen vedtoges med 73 stemmer mod 46.

§ 1 i den ændrede affattelse og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går herefter til fornyet udvalgsbehandling.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Efter folketingsmand *Lars P. Jensens* udnævnelse til handelsminister har vedkommende gruppe udpeget *Kaj Andresen* til i hans sted at indtræde i finansudvalget. *Kaj Andresen* er herefter valgt.

Medlem af folketinget *Henry Christensen* har meddelt mig, at han ønsker til statsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Med hvilken begrundelse har statsministeren foranlediget overført de beføjelser i forbindelse med tilsyn med Danmarks nationalbank, der ifølge lov af 7. april 1936 hidtil har været tillagt handelsministeren som kgl. bankkommissær, til finansministeren?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommende spørgetid efter spørgetiden onsdag den 6. april.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 6. april, kl. 13 med følgende dagsorden:

- 1) *Spørgsmål til ministrene.*
- 2) *Valg af 1 medlem til jernbanerådet* (i stedet for *Børge Jensen*).
- 3) *Valg af 1 medlem til udvalget om spiritus og gær* (i stedet for *Lars P. Jensen*).
- 4) *Valg af et medlem til folketingets valutaudvalg* (i stedet for *Lars P. Jensen*).
- 5) *Valg af et medlem til licitationskommissionen* (i stedet for *Lars P. Jensen*).
- 6) *Tredje behandling af:*
Forslag til lov om ændring af loven om oprettelse af „Statens almindelige Videnskabsfond“.
- 7) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Om ændring af understøttelsessatser m. v.).

[Formanden.]

8) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om kommunale beskæftigelsesudvalg.

9) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ydelse af ekstraordinær hjælp til langvarigt arbejdsløse [af Alfred Jensen m. fl.].

10) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om folkebiblioteker [af Gertie Wandel m. fl.].

11) *Anden (sidste) behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning om skolelovenes praktiske gennemførelse m. v. [af Petra Petersen m. fl.].

Mødet hævet kl. 16.

86. møde.

Onsdag den 6. april kl. 13.

Formanden: Udvalget angående forslag til lov om ind- og udførsel af fisk har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Udvalget angående forslag til lov om ændring i lov om skibsregistrering har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

Udvalget angående forslag til lov om styrelsen af statens hospitalsvæsen for sindslidende har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Udvalget angående forslag til lov om ændring i lov om ungdommens uddannelsesfunds forvaltning og virksomhed har afgivet tillægsbetænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

Indfødsretsudvalget har afgivet tillægsbetænkning over forslag til lov om indfødsrets meddelelse m. v. Eksemplarer er omdelt.

Det er meddelt mig, at udvalget angående forslag til lov om statens husholdningsråd ønsker at afgive mundtlig indstilling ved nævnte lovforslags tredje behandling.

Efter at folketingsmand *Carl P. Jensen* er udnævnt til boligminister, har vedkommende gruppe udpeget *Robert Sørensen* til i hans sted at indtræde i udvalget angående forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Om ændring af understøttelsessatser m. v.) m. fl. lovforslag. *Robert Sørensen* er herefter valgt.

Det er meddelt mig, at *Thisted Knudsen* ønsker at udtræde af udvalget angående forslag til folketingsbeslutning angående ændring i lov om boligbyggeri. Til at indtræde i det nævnte udvalg i stedet for *Thisted Knudsen* har vedkommende gruppe udpeget *Ævel Kristensen*, som herefter er valgt.

Medlem af folketinget *Hans R. Knudsen* har meddelt mig, at han ønsker til finansministeren at stille følgende spørgsmål:

„Loven om ungdomsopsparingen af 1958 omfatter udelukkende ikke-forsørgerne. Ville det ikke være rimeligt, at ikke blot de, der gifter sig, men at alle, der overgår til forsørgergruppen, får opsparingen frigivet?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid efter spørgetiden i dag.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Aksel Larsen* til handelsministeren:

„Hvorfor har ministeren tilladt forhøjelsen af sukkerprisen?“

Aksel Larsen: Det har vakt nogen undren, at regeringen efter først at have stået på det standpunkt, at roeprisen burde være 7 kr. 25 øre pr. dobbeltcentner, fastsatte roeprisen til 7 kr. 80 øre pr. dobbeltcentner og derpå under indtryk af strejketrusler